

Zbirka odločb sodne prakse

SODBA SODIŠČA (četrti senat)

z dne 10. novembra 2011^{*1}

„Varstvo okolja – Uredbi (ES) št. 1013/2006 in št. 1418/2007 – Kontrola pošiljk odpadkov – Prepoved izvoza izrabljenih katalizatorjev v Libanon“

V zadevi C-405/10,

katere predmet je predlog za sprejetje predhodne odločbe na podlagi člena 267 PDEU, ki ga je vložilo Amtsgericht Bruchsal (Nemčija) z odločbo z dne 26. julija 2010, ki je prispela na Sodišče 10. avgusta 2010, v kazenskem postopku zoper

QB,

SODIŠČE (četrti senat),

v sestavi J.-C. Bonichot, predsednik senata, A. Prechal, sodnica, K. Schiemann (poročevalec), L. Bay Larsen in E. Jarašiūnas, sodniki,

generalni pravobranilec: Y. Bot,

sodni tajnik: K. Malacek, administrator,

na podlagi pisnega postopka in obravnave z dne 16. junija 2011,

ob upoštevanju stališč, ki so jih predložili:

- za QB S. Jäger, odvetnik,
- za italijansko vlado G. Palmieri, zastopnica, skupaj z G. Aiellom, avvocato dello Stato,
- za Evropsko komisijo A. Marghelis in G. Wilms, zastopnika,

po predstavitvi sklepnih predlogov generalnega pravobranilca na obravnavi 21. julija 2011

izreka naslednjo

Sodbo

- 1 Predlog za sprejetje predhodne odločbe se nanaša na razlago povezanih določb člena 37 Uredbe (ES) št. 1013/2006 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 14. junija 2006 o pošiljkah odpadkov (UL L 190, str. 1) in Uredbe Komisije (ES) št. 1418/2007 z dne 29. novembra 2007 glede izvoza nekaterih odpadkov za predelavo iz Priloge III ali IIIA k Uredbi (ES) št. 1013/2006 v nekatere države, za katere

* Jezik postopka: nemščina.

se Sklep OECD o nadzoru prehoda odpadkov preko meja ne uporablja (UL L 316, str. 6), kakor je bila spremenjena z Uredbo Komisije (ES) št. 740/2008 z dne 29. julija 2008 (UL L 201, str. 36, v nadaljevanju: Uredba št. 1418/2007).

- 2 Ta predlog je bil vložen v okviru kazenskega postopka zoper osebo QB, ker je poslala izrabljene avtomobilске katalizatorje iz Nemčije na Nizozemsko, od koder naj bi bili ti izvoženi v Libanon.

Pravni okvir

Pravo Unije

- 3 V uvodnih izjavah 1 in 42 Uredbe št. 1013/2006 je navedeno, da je njen namen zagotoviti varovanje okolja ob pošiljanju odpadkov.
- 4 V uvodnih izjavah 26 in 28 te uredbe je glede izvoza iz Evropske unije v tretje države poudarjeno, da se to varovanje nanaša zlasti na „okolje zadevnih držav.“ V uvodni izjavi 33 te uredbe je glede tega med drugim pojasnjeno, da je treba „[g]lede izvoza iz [Unije], ki ni prepovedan, [...] zagotoviti, da se v celotnem obdobju pošiljanja, vključno z odstranjevanjem ali predelavo v tretji ciljni državi, z odpadki ravna na okolju varen način“.
- 5 Kot je razvidno iz uvodne izjave 3 te uredbe, je ta poleg tega namenjena – tako kot Uredba Sveta (EGS) št. 259/93 z dne 1. februarja 1993 o nadzorovanju in kontroli pošiljk odpadkov znotraj Evropske skupnosti, v Skupnost in iz nje (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 15, zvezek 2, str. 176), ki je bila nadomeščena s prvonavedeno – zagotovitvi izvajanja obveznosti, ki izhajajo iz Konvencije o nadzoru prehoda nevarnih odpadkov preko meja in njihovega odstranjevanja, podpisane v Baslu 22. marca 1989, ki je bila v imenu Skupnosti odobrena s Sklepom Sveta 93/98/EGS z dne 1. februarja 1993 (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 11, zvezek 18, str. 301, v nadaljevanju: Baselska konvencija).
- 6 V uvodni izjavi 5 Uredbe št. 1013/2006 je pojasnjeno, da je ta namenjena tudi vključitvi vsebine Sklepa Sveta Organizacije za gospodarsko sodelovanje in razvoj (OECD) C(2001)107/končen o spremembah Sklepa OECD C(92)39/končen o nadzoru prehoda odpadkov za predelavo preko meja (v nadaljevanju: Sklep OECD) zaradi uskladitve seznama odpadkov z Baselsko konvencijo in pregleda nekaterih drugih zahtev.
- 7 Zato so v Uredbi št. 1013/2006, kot izhaja iz njenega člena 1(1), določeni postopki in ureditev kontrole pošiljanja odpadkov, odvisno od porekla, cilja in poti pošiljke, vrste poslanih odpadkov in vrste obdelave, ki se uporablja za odpadke na njihovem cilju.
- 8 Člen 36(1) Uredbe št. 1013/2006, ki je v oddelku 1, „Izvoz v države, za katere se ne uporablja Sklep OECD“, poglavja 2, „Izvoz odpadkov za predelavo“, pod naslovom IV, „Izvoz iz [Unije] v tretje države“, določa:

„Prepoved izvoza iz [Unije] naslednjih odpadkov, ki so namenjeni predelavi v državah, za katere se ne uporablja Sklep OECD, velja za:

- (a) odpadke, navedene kot nevarne v Prilogi V;

[...]

- (f) odpadke, katerih uvoz je ciljna država prepovedala [...]

[...]“

- 9 Člen 37 Uredbe št. 1013/2006, ki je prav tako v oddelku 1, v odstavkih od 1 do 3 določa:

„1. Komisija v primeru odpadkov, ki so navedeni v Prilogi III ali IIIA in katerih izvoz ni prepovedan v skladu s členom 36, v 20 dneh po začetku veljavnosti te uredbe pošlje pisno zahtevo vsaki državi, za katero se ne uporablja Sklep OECD, da:

- (i) pisno potrdi, da se odpadki lahko izvozijo iz [Unije] za predelavo v tej državi; in
- (ii) navede, kateri kontrolni postopek, če sploh, se bo uporabil v ciljni državi.

Vsaka država, za katero se ne uporablja Sklep OECD, ima na voljo naslednje možnosti:

- (a) prepoved; ali
- (b) postopek predhodne pisne prijave in soglasja v skladu s členom 35; ali
- (c) nobene kontrole v ciljni državi.

2. Komisija, pred dnevom začetka uporabe te uredbe in ob upoštevanju vseh odgovorov, ki jih je prejela v skladu z odstavkom 1, sprejme uredbo [...].

Če država ni izdala potrdila iz odstavka 1 ali če z državo iz kakršnega koli razloga ni bil vzpostavljen stik, se uporablja odstavek 1(b).

[...]

3. Če država v svojem odgovoru navede, da določene pošiljke odpadkov niso predmet nikakršne kontrole, se za take pošiljke smiselno uporablja člen 18.“

- 10 Člen 35 Uredbe št. 1013/2006 za pošiljke odpadkov, za katere se uporablja ta določba, določa postopek predhodne pisne prijave in soglasja, ki ju morajo zlasti izvesti oziroma podati pristojni organi države odpreme in ciljne države.
- 11 Člen 18 te uredbe za pošiljke odpadkov, za katere se uporablja ta določba, določa zahteve po informacijah. Ta člen med drugim določa, da morajo zadevne odpadke spremljati določeni dokumenti in da je mogoče zahtevati predložitev dokaza o obstoju pogodbe med osebo, ki organizira pošiljanje odpadkov, in prejemnikom glede predelave teh odpadkov, pri čemer mora ta pogodba poleg tega učinkovati ob začetku pošiljanja.
- 12 V Prilogi III, del I, k Uredbi št. 1013/2006 z naslovom „Seznam odpadkov, za katere velja splošna zahteva po informacijah, določena v členu 18 (seznam ‚zelenih‘ odpadkov)“ je med drugim določeno, da za odpadke, navedene v seznamu iz Priloge IX k Baselski konvenciji, ki je vključena v Prilogo V, del 1, seznam B, k tej uredbi, velja splošna zahteva po informacijah iz njenega člena 18.
- 13 Priloga V, del I, seznam B, k Uredbi št. 1013/2006 med drugim vsebuje to kategorijo odpadkov:
- „B1120 Izrabljeni katalizatorji, z izjemo tekočin, ki se uporabljajo *kakor* katalizatorji, ki vsebujejo katero koli od naslednjih snovi:
- Prehodne kovine, z izjemo odpadnih katalizatorjev (izrabljeni katalizatorji, tekoči rabljeni katalizatorji ali drugi katalizatorji) s seznama A

[...]

– Lantanoidi (redke zemeljske kovine):

[...]“

14 V uvodnih izjavah 1 in 6 Uredbe št. 1418/2007 je določeno:

„(1) V skladu s členom 37(1) Uredbe [...] št. 1013/2006 je Komisija vsem državam, za katere se Sklep [OECD] ne uporablja, poslala pisno zahtevo za pisno potrditev, da se odpadki, navedeni v Prilogi III ali IIIA k navedeni uredbi, [katerih] izvoz [...] v skladu s členom 36 ni prepovedan, lahko izvozijo iz [Unije] za predelavo v navedeni državi, ter podatke o tem, kateri nadzorni postopek, če sploh, se bo v ciljni državi uporabil.

[...]

(6) Nekatere države so v svojih odgovorih sporočile, da nameravajo izvajati postopke nadzora, veljavne po nacionalni zakonodaji, ki se razlikujejo od postopkov, določenih v členu 37(1) Uredbe [...] št. 1013/2006. Poleg tega in v skladu s členom 37(3) Uredbe [...] št. 1013/2006 je treba za take pošiljke smiselno uporabljati člen 18 navedene uredbe, razen če za odpadke ne velja tudi obveznost predhodnega obvestila in soglasja.“

15 Iz spisa je razvidno, da je Libanonska republika na zahtevo Komisije iz uvodne izjave 1 Uredbe št. 1418/2007 odgovorila z dopisom z dne 23. junija 2007. Iz besedila tega dopisa je med drugim razvidno, da je uvoz odpadkov v Libanon urejen z Baselsko konvencijo in z odločbo ministrstva z dne 19. maja 1997. V tem dopisu je bilo poleg tega poudarjeno, da ker se oznake, ki jih uporablja Evropska skupnost, razlikujejo od tistih, ki jih uporablja Libanonska republika, ta ne namerava prevzeti nikakršne odgovornosti v primeru napak ali izpustitev v njenem odgovoru.

16 Temu dopisu je bil priložen s strani libanonskih organov izpolnjen tipski vprašalnik, ki ga je razposlala Komisija. Ti organi so med drugim v njem navedli, da so, ker se odločba ministrstva z dne 19. maja 1997 za eno kategorijo odpadkov, navedeno v tem vprašalniku, ne uporablja, k tej kategoriji navedli označbo „NA“. Ta označba ni bila navedena v zvezi z oznako B1120 in pod njo naštetimi vrstami odpadkov. Glede te kategorije odpadkov so nasprotno organi označili stolpec 1 tega vprašalnika, z naslovom „uvoz tega odpadka iz Evropske skupnosti je prepovedan“.

17 Člen 1 Uredbe št. 1418/2007 določa:

„Izvoz odpadkov za predelavo iz Priloge III ali IIIA k Uredbi [...] št. 1013/2006, ki v skladu s členom 36 navedene uredbe ni prepovedan, v nekatere države, za katere se Sklep [OECD] ne uporablja, urejajo postopki, določeni v Prilogi.“

18 Člen 1a te uredbe določa:

„Kadar država v odgovoru na pisno zahtevo Komisije v skladu s prvim pododstavkom člena 37(1) Uredbe [...] št. 1013/2006 navede, da določenih pošiljk odpadkov ne bo niti prepovedala niti v zvezi z njimi uporabila postopka predhodne pisne prijave in soglasja v skladu s členom 35 navedene uredbe, se za take pošiljke smiselno uporablja člen 18 navedene uredbe.“

19 V Prilogi k Uredbi št. 740/2008 je zlasti to pojasnilo:

„Opomba: Člen 18 Uredbe [...] št. 1013/2006 se za stolpca (c) in (d) v Prilogi k Uredbi [...] št. 1418/2007 uporablja v skladu s členom 1 te uredbe.“

20 V Prilogi k Uredbi št. 1418/2007 je navedeno:

„Naslovi stolpcev v tej prilogi pomenijo:

- (a) prepoved;
- (b) predhodna pisna prijava in soglasje, kot je navedeno v členu 35 Uredbe [...] št. 1013/2006;
- (c) brez nadzora v ciljni državi;
- (d) v ciljni državi se izvajajo drugi postopki nadzora v skladu z veljavno nacionalno zakonodajo. [...]
[...]

21 V zvezi z Libanonom je oznaka B1120 navedena v stolpcu (a) in v stolpcu (d) te priloge.

Nacionalna ureditev

22 Člen 326(2) in (5) kazenskega zakonika (Strafgesetzbuch) določa:

„(2) [Z zaporno kaznijo do petih let ali denarno kaznijo] se kaznuje, kdor odpadke v smislu odstavka 1, v nasprotju s prepovedjo ali brez potrebnega dovoljenja, pošilja v, iz ali preko ozemlja veljavnosti tega zakona.

[...]

(5) Če je storilec ravnal malomarno, se kaznuje:

1. v primerih iz odstavkov 1 in 2, z zaporno kaznijo do treh let ali denarno kaznijo,

[...]

23 Člen 2(1) uredbe o globah v zvezi s pošiljkami odpadkov (Abfallverbringungsbußgeldverordnung) med drugim določa, da kdor krši Uredbo št. 1418/2007, tako da naklepno ali iz malomarnosti izvažajo odpadke v nasprotju s členom 1 te uredbe v povezavi s stolpcem (a) njene Priloge, stori prekršek v smislu člena 18(1), točka 18(a), zakona o pošiljkah odpadkov (Abfallverbringungs-gesetz).

Spor o glavni stvari in vprašanje za predhodno odločanje

24 Oseba QB je poslovodkinja družbe ALU-KAT GmbH s sedežem v Bruchsalu (Nemčija), ki se med drugim ukvarja s predelavo in odstranjevanjem kovinskih odpadkov.

25 Državno tožilstvo osebi QB očita, da je okoli 25. maja 2009 3794 izrabljenih avtomobilskih katalizatorjev, ki jih je prejela od tretjih oseb kot odpadke namenjene predelavi ali odstranjevanju, poslala v Rotterdam (Nizozemska), kjer jih je prestregla nizozemska carina. Ti katalizatorji bi morali biti nato izvoženi v Libanon. Državno tožilstvo meni, da je zadevna oseba ob tem vedela, da navedeni katalizatorji sodijo v kategorijo odpadkov B1120 iz Priloge IX k Baselski konvenciji in da je vsaj privolila v to, da so zaradi te umestitve pošiljke teh katalizatorjev v Libanon na podlagi člena 37(2) Uredbe št. 1013/2006 v povezavi z Uredbo št. 1418/2007 prepovedane.

- 26 Amtsgericht Bruchsal, pred katerim poteka postopek zoper osebo QB na podlagi člena 326 kazenskega zakonika in člena 2(1) uredbe o globah v zvezi s pošiljkami odpadkov, trdi, da konstitutivni znaki kaznivih ravnanj iz teh določb niso podani, če se izkaže, da izvoz odpadkov iz kategorije B1120 v Libanon ni prepovedan.
- 27 To sodišče dvomi o tem. Po eni strani opaža, da so v Prilogi Uredbe št. 1418/2007 odpadki iz te kategorije v zvezi z Libanom navedeni tako v stolpcu (a), ki določa prepoved uvoza, kot v stolpcu (d), ki določa, da se v ciljni državi izvajajo drugi postopki nadzora v skladu z veljavno nacionalno zakonodajo. Po drugi strani pa opozarja, da bi bilo treba v skladu z uvodno izjavo 6 te uredbe – ker so nekatere države v svojih odgovorih sporočile, da nameravajo izvajati postopke nadzora v skladu z veljavno nacionalno zakonodajo, ki se razlikujejo od postopkov, določenih v členu 37(1) Uredbe št. 1013/2006 – na podlagi člena 37(3) Uredbe št. 1013/2006 za take pošiljke smiselno uporabljati njen člen 18, razen če za odpadke ne velja tudi obveznost predhodnega obvestila in soglasja.
- 28 V teh okoliščinah je Amtsgericht Bruchsal prekinilo odločanje in Sodišču v predhodno odločanje predložilo to vprašanje:

„Ali je treba določbe člena 37 [Uredbe št. 1013/2006] v povezavi z [Uredbo št. 1418/2007] razlagati tako, da obstaja prepoved pošiljanja odpadkov skupine B1120 iz Priloge IX k [Baselski konvenciji] v Libanon?“

Vprašanje za predhodno odločanje

- 29 Najprej je treba opozoriti, da v tem primeru način ravnanja z odpadki iz zadeve v glavni stvari na njihovem končnem namembnem kraju iz ugotovitev v predložitvi odločbi, ni jasno razviden.
- 30 Zato je treba opozoriti, da je, če bi se na podlagi presoje dejanskega stanja, ki jo opravi izključno predložitveno sodišče, izkazalo, da bi morali biti odpadki iz zadeve v glavni stvari v Libanonu odstranjeni, njihov izvoz v to državo prepovedan na podlagi določb člena 34(1) in (2) Uredbe št. 1013/2006, ki namreč določajo, da je izvoz odpadkov za odstranjevanje iz Unije prepovedan, razen če ne gre za odpadke, namenjene v države članice Evropskega združenja za prosto trgovino (EFTA), ki so tudi pogodbenice Baselske konvencije.
- 31 Vendar pa v obravnavani zadevi določbe prava Unije, na katere se nanaša vprašanje za predhodno odločanje, zadevajo izključno izvoz odpadkov, namenjenih za predelavo, iz Unije.
- 32 Glede tega je treba poudariti, da je v skladu s členom 36(1)(f) Uredbe št. 1013/2006 izvoz iz Unije odpadkov, ki so namenjeni predelavi v državah, za katere se ne uporablja Sklep OECD, prepovedan, če je ciljna država prepovedala uvoz teh odpadkov. Ni sporno, da je Libanonska republika v skupini držav, za katere se ne uporablja Sklep OECD.
- 33 Poleg tega člen 37 Uredbe št. 1013/2006 glede izvoza odpadkov iz Prilog III in IIIA k tej uredbi, ki so namenjeni predelavi v državah, za katere se ne uporablja Sklep OECD in katerih izvoz na podlagi člena 36 te uredbe ni prepovedan, določa, da mora Komisija pridobiti informacije o postopkih, ki se uporabljajo, preden sprejme uredbo v katero vključi vse prejete odgovore.
- 34 Kot je razvidno iz tega člena 37(1)(i), je namen zahtev, ki jih Komisija pošlje zadevnim tretjim državam, zlasti pridobitev pisne potrditve, da se odpadki lahko izvozijo iz Unije za predelavo v teh državah. Ta namen je poleg tega izrecno naveden v uvodni izjavi 1 Uredbe št. 1418/2007.

- 35 V tej zadevi pa je pod oznako „B1120“ v rubriki „Libanon“ v stolpcu (a) Priloge k Uredbi št. 1418/2007 razvidno, da so organi te države – daleč od tega, da bi pisno potrdili, da se odpadki, kot so ti iz zadeve v glavni stvari, lahko izvozijo v to tretjo državo – Komisijo v odgovoru na zahtevo, ki jo je poslala na podlagi tega člena 37(1), nasprotno uradno obvestili, da so pošiljke teh odpadkov iz Unije v Libanon, da bi bili v tej tretji državi predelani, prepovedane.
- 36 Poleg tega ni sporno, da ta oznaka glede tega primerno odraža vsebino odgovora libanonskih organov, saj je, kot je navedeno v točki 16 te sodbe, iz priloge k njihovem dopisu z dne 23. junija 2007 razvidno, da so za odpadke iz kategorije B1120 ti organi označili stolpec 1 z naslovom „uvoz tega odpadka iz Evropske skupnosti je prepovedan“.
- 37 Iz zgoraj navedenega izhaja, da je prepoved izvoza odpadkov iz kategorije B1120 v Libanon v konkretnem primeru posledica tega, da je njihov uvoz prepovedala ta tretja država, zaradi česar ta prepoved izvoza velja tako ob upoštevanju člena 37 Uredbe št. 1013/2006 in navedbe te kategorije odpadkov v stolpcu (a) Priloge k Uredbi št. 1418/2007 v rubriki „Libanon“, ki sta edini določbi, na kateri se nanaša vprašanje za predhodno odločanje, kot, kakor je pravilno trdila Komisija, člena 36(1)(f) Uredbe št. 1013/2006.
- 38 V zvezi z okoliščino, na kateri temeljijo dvomi predložitvenega sodišča, ki je dejstvo, da je kategorija B1120 glede Libanona navedena tudi v stolpcu (d) te priloge, je treba ugotoviti naslednje.
- 39 Prvič, glede tega ni mogoče pritrditi pojasnilu Komisije, da so, če tretja država navede, da prepoveduje uvoz določene vrste odpadkov na njeno ozemlje, „postopki nadzora, ki se razlikujejo od postopkov, določenih v členu 37(1) Uredbe št. [...] 1013/2006“, na katere se nanaša uvodna izjava 6 Uredbe št. 1418/2007, povezani s to prepovedjo uvoza. Opozoriti je namreč treba, da so postopki nadzora iz člena 37(1), torej tisti, ki jih določata člena 18 ali 35 Uredbe št. 1013/2006, po svojem bistvu izključno povezani z odpadki, katerih uvoz načeloma ni prepovedan.
- 40 Drugič, v skladu z drugim pojasnilom Komisije se zdi, da je navedba kategorije odpadkov B1120 v stolpcu (d) posledica pridržka, ki so ga izrazili libanonski organi v zgoraj omenjenemu dopisu z dne 23. junija 2007 glede posledic, ki bi lahko nastale zaradi morebitnih odstopanj pri označevanju kategorij odpadkov, ki ga uporabljata Skupnost in Libanonska republika.
- 41 Ne glede na natančne razloge, zaradi katerih je Komisija vključila to navedbo, je treba ugotoviti, da ta nikakor ne more omajati sklepa iz točke 37 te sodbe, da je izvoz odpadkov iz kategorije B1120 iz Unije v Libanon v sedanjem stanju prava Unije prepovedan, in torej tudi ne – v nasprotju s tem, kar trdi oseba QB – upravičiti uporabo postopka iz člena 18 Uredbe št. 1013/2006.
- 42 Navedbo v stolpcu (d), da se „v ciljni državi [...] izvajajo drugi postopki nadzora v skladu z veljavno nacionalno zakonodajo“, je treba namreč razlagati ob upoštevanju Uredbe št. 1013/2006 in v skladu z njo.
- 43 Komisija na podlagi člena 37(1) te uredbe v 20 dneh po začetku njene veljavnosti pošlje pisno zahtevo vsaki državi, za katero se ne uporablja Sklep OECD, zaradi pridobitve pisne potrditve, da se odpadki lahko izvozijo iz Unije za predelavo v tej državi, in navedbe morebitnih postopkov nadzora, ki se bodo uporabili zanje v ciljni državi. V odstavku 1 je določeno tudi, da ima vsaka država, za katero se ne uporablja Sklep OECD, na voljo naslednje možnosti, in sicer prepoved, postopek predhodne pisne prijave in soglasja v skladu s členom 35 Uredbe št. 1013/2006 ali nobene kontrole v ciljni državi. V členu 37(3) te uredbe je pojasnjeno, da se, če je izbrana odsotnost kontrole, za pošiljke zadevnih odpadkov uporablja njen člen 18.

- 44 Iz teh določb je razvidno, da navedba tega, kateri postopek nadzora, če sploh, se bo v ciljni državi uporabljal za odpadke, in tega, ali se bo za njihove pošiljke v to državo uporabljal preprosti postopek obveščanja, ki ga določa člen 18 Uredbe št. 1013/2006, nujno predpostavlja, da so ti odpadki lahko izvoženi iz Unije za predelavo v tej državi.
- 45 V zvezi s členom 18 in glede sklicevanja na ta člen v uvodni izjavi 6 Uredbe št. 1418/2007 je treba poleg tega dodati, da je v členu 1a te uredbe izrecno potrjeno, da se člen 18 navedene uredbe za take pošiljke smiselno uporablja le, kadar država v odgovoru na pisno zahtevo Komisije v skladu s prvim pododstavkom člena 37(1) Uredbe št. 1013/2006 navede, da „določenih pošiljk odpadkov ne bo niti prepovedala niti v zvezi z njimi uporabila postopka predhodne pisne prijave in soglasja v skladu s členom 35 navedene uredbe“.
- 46 Prav tako je tudi uvodno opombo iz Priloge k Uredbi št. 740/2008, v kateri je pojasnjeno, da se člen 18 Uredbe št. 1013/2006 za stolpca (c) in (d) v Prilogi k Uredbi št. 1418/2007 uporablja v skladu s členom 1 te uredbe, treba brati v smislu, da se postopek iz člena 18 uporablja le, če je skupina odpadkov navedena bodisi v stolpcu (c) ali (d), brez da bi bila hkrati navedena ali v stolpcu (a) ali (b), ki se nanašata na prepoved uvoza oziroma na uporabo postopka iz člena 35 Uredbe št. 1013/2006.
- 47 Nazadnje je treba ugotoviti, da je razlaga povezanih določb členov 36 in 37 Uredbe št. 1013/2006 in Uredbe št. 1418/2007, in sicer, da to, da je v prilogi k tej zadnji uredbi navedena prepoved izvoza določene kategorije odpadkov v tretjo državo, zadošča za ugotovitev obstoja prepovedi izvoza takih odpadkov iz Unije v to tretjo državo in za popolno izključitev uporabe člena 18 Uredbe št. 1013/2006, kot to v točkah od 65 do 68 sklepnih predlogov ugotavlja generalni pravobranilec, edina, ki je skladna s cilji, katerim v tem primeru sledi ureditev Unije.
- 48 O vprašanju, ali so določbe Unije v tem primeru dovolj jasne, da lahko predstavljajo znake nacionalne pravne opredelitve kaznivega dejanja v skladu z načelom zakonitosti kaznivih dejanj in kazni, mora – kot je poudaril generalni pravobranilec v točki 71 svojih sklepnih predlogov – presoditi predložitveno sodišče. Vseeno je treba glede tega opozoriti, da je to načelo splošno načelo prava Unije, med drugim navedeno v členu 49(1) Listine Evropske unije o temeljnih pravicah. To načelo, ki ga morajo države članice med drugim spoštovati ob izrekanju kazni za kršitve predpisov prava Unije, zahteva, da zakon jasno opredeli kazniva dejanja in kazni, s katerimi se ta kaznujejo. Ta pogoj je izpolnjen zgolj, če lahko naslovnik norme iz besedila zadevne določbe in po potrebi s pomočjo njene razlage s strani sodišč razbere, za katera dejanja in opustitve je kazensko odgovoren (glej v tem smislu zlasti sodbe z dne 13. julija 1989 v zadevi Wachauf, 5/88, Recueil, str. 2609, točka 19; z dne 3. maja 2007 v zadevi Advocaten voor de Wereld, C-303/05, ZOdl., str. I-3633, točki 49 in 50, in z dne 31. marca 2011 v zadevi Aurubis Bulgaria, C-546/09, še neobjavljena v ZOdl., točki 41 in 42).
- 49 Glede na vse zgoraj navedeno je treba na postavljeno vprašanje odgovoriti, da je treba povezane določbe členov 36(1)(f) in 37 Uredbe št. 1013/2006 in Uredbe št. 1418/2007 razlagati tako, da je izvoz odpadkov, namenjenih za predelavo, ki spadajo pod oznako B1120 iz seznama B, del 1, Priloge V k Uredbi št. 1013/2006, iz Unije v Libanon prepovedan.

Stroški

- 50 Ker je ta postopek za stranke v postopku v glavni stvari ena od stopenj v postopku pred predložitvenim sodiščem, to odloči o stroških. Stroški, ki sta jih priglasili italijanska vlada in Komisija za predložitev stališč Sodišču, se ne povrnejo.

Iz teh razlogov je Sodišče (četrti senat) razsodilo:

Povezane določbe členov 36(1)(f) in 37 Uredbe (ES) št. 1013/2006 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 14. junija 2006 o pošiljkah odpadkov in Uredbe Komisije (ES) št. 1418/2007 z dne 29. novembra 2007 glede izvoza nekaterih odpadkov za predelavo iz Priloge III ali IIIA k Uredbi (ES) št. 1013/2006 v nekatere države, za katere se Sklep OECD o nadzoru prehoda odpadkov preko meja ne uporablja, kakor je bila spremenjena z Uredbo Komisije (ES) št. 740/2008 z dne 29. julija 2008, je treba razlagati tako, da je izvoz odpadkov namenjenih za predelavo, ki spadajo pod oznako B1120 iz seznama B, del 1, Priloge V k Uredbi št. 1013/2006, iz Evropske Unije v Libanon prepovedan.

Podpisi

i — Ime v uvodnem delu ter v točkah 2, 24, 25, 26 in 41 je bilo na podlagi zahteve za anonimizacijo nadomeščeno s črkama.